

În cadrul acestui aspect al motivului, reclamanta impută Tribunalului că a efectuat comparația semnelor bazându-se pe premisa, neconfirmată în procedură, a notorietății și/sau a caracterului distinctiv crescut al mărcii „Rioja”.

- B. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea, prin analogie, a articolului 43 din Regulamentul nr. 40/94 ⁽⁵⁾, în prezent articolul 42 din RMC.

Reclamanta impută Tribunalului că a limitat lista produselor și serviciilor desemnate efectiv din cauza declarării viitoare a mărcii solicitate, fapt posibil numai pentru mărcile înregistrate de cel puțin cinci ani și sub rezerva dovezii prealabile a utilizării solicitate de titularul mărcii atacate în temeiul articolului 42 alineatul (2) din RMC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009, JO L 78, p. 1.

⁽²⁾ Rec. p. I-5507.

⁽³⁾ Rec. p. I-5421.

⁽⁴⁾ Rec. p. I-2779.

⁽⁵⁾ JO 1994 L 11, p. 1.

Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-397/10)

(2010/C 301/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: J.-P. Keppenne și I. V. Rogalski, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea obligațiilor următoare privind activitățile agențiilor de muncă temporară — activitatea de furnizare de forță de muncă trebuie să fie unicul obiect social al întreprinderii (pe teritoriul Regiunii Bruxelles-Capitale), trebuie să aibă o formă juridică particulară (pe teritoriul Regiunii Bruxelles-Capitale) și trebuie să dețină un capital social de minimum 30 987 (în Regiunea flamandă) — Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă trei motive în susținerea acțiunii sale, întemeiate pe încălcarea articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că acea cerință privind necesitatea ca activitatea de furnizare de forță de muncă să fie unicul obiect social al întreprinderii constituie un obstacol important pentru întreprinderile stabilite în alte state membre care ar fi autorizate să exercite acolo activități de altă natură. Astfel, această măsură obligă întreprinderile menționate să își modifice obiectul social pentru a furniza servicii, chiar cu titlu temporar, în Regiunea Bruxelles-Capitale.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Comisia arată că obligația unei întreprinderi stabilite într-un alt stat membru de a avea o anumită formă sau un statut juridic deosebit constituie o restricție importantă la libera prestare a serviciilor. Obiectivul protecției lucrătorilor, invocat de pârât ca justificare ar putea de fapt să fie afectat de măsuri mai puțin restrictive, precum obligația unei întreprinderi de a demonstra că dispune de o asigurare corespunzătoare.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta critică, în sfârșit, obligația prevăzută de Regiunea flamandă de a deține un capital social de minimum 30 987 de euro, în măsura în care o astfel de cerință ar presupune faptul că anumite întreprinderi stabilite în alte state membre ar putea fi determinate să modifice capitalul lor social pentru a furniza servicii în Belgia, chiar cu titlu temporar. Or, mijloace mai puțin stricte, precum o garanție sau încheierea unui contract de asigurare ar permite pârâtei să atingă obiectivului protecției lucrătorilor pe care îl urmărește.

Recurs introdus la 6 august 2010 de Mediaset SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 iunie 2010 în cauza T-177/07, Mediaset SpA/Comisia Europeană, supported by Sky Italia Srl

(Cauza C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mediaset SpA (reprezențanți: K. Adamantopoulos, Dikigoros și G. Rossi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană, Sky Italia Srl

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iunie 2010 în cauza T-177/07;

- pronunțarea unei hotărâri definitive în litigiu, anulându-se decizia Comisiei care a fost atacată în primă instanță, sau, în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare; și
- obligarea intimitei și a intervenientei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o dublă eroare de drept prin faptul că a considerat inadmisibile trimiterile făcute de recurentă la domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (1) din Legea italiană nr. 350/2003, precum și motivul recurenteii privind diferența între noțiunile de i) selectivitate în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și de ii) discriminare, care este diferit de neutralitatea tehnologică. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept prin calificarea din punct de vedere juridic a legii italiene ca nefiind neutră din punct de vedere tehnologic.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE prin faptul că a prezumat că natura „de a nu fi neutră din punct de vedere tehnologic” care se invocă în privința legii italiene conferea recurenteii în mod necesar un avantaj economic selectiv. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin declararea faptului că în mod întemeiat intimata a constatat existența unui avantaj economic pentru Mediaset, deși a omis (precum intimata) să califice din punct de vedere juridic drept avantaj economic specific pentru Mediaset o „creare de audiență” și o „pătrundere cu costuri mai reduse pe piață”, care au caracter abstracte și sunt doar prezumate. De asemenea, Tribunalul a furnizat o motivare inadecvată, contrară articolului 36 din Statutul Cușii, a denaturat în mod vădit faptele și a săvârșit o eroare de drept efectuând o interpretare eronată și denaturată a deciziei atacate la punctele 62-68 și 74-79 din hotărâre. Astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept ca urmare a faptului că a înlocuit argumentația expusă în decizia atacată privind avantajul invocat pentru Mediaset cu propria argumentație și a interpretat elementele de probă prezentate într-un mod care încalcă textul punctelor 82-95 din decizia atacată și analiza din cuprinsul acestor puncte și denaturează aceste elemente de probă. Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept în ceea ce privește noțiunea „beneficiar indirect”, precum și aplicarea și calificarea sa juridică în speță.
3. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a omis în totalitate să examineze diferitele motive invocate, pe de o parte, la punctele 93-96 și, pe de altă parte, la punctele 121-129 din cererea introductivă în ceea ce privește aprecierea compatibilității legii italiene cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. În plus, Tribunalul nici nu a prezentat o motivare suficientă în această privință. Pe de altă parte, acesta a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE declarând legea italiană incompatibilă cu piața comună, având ca unic

temei nerespectarea invocată a principiului neutralității tehnologice din cauza excluderii invocate din domeniul de aplicare al legii italiene a decodoarelor pentru recepția via satelit, *quod non*. De asemenea, a săvârșit o eroare de drept prin admiterea faptului că intimata a omis să aprecieze din punct de vedere juridic efectele distorsionante ale măsurii pe piața televiziunii cu plată, printr-un control juridic, economic și comparativ adecvat: a) al denaturărilor specifice ale concurenței pe piața televiziunii cu plată; și b) al pretensei existențe a avantajului economic. Acesta din urmă fusese doar prezumat într-o primă etapă și considerat incompatibil cu piața comună din cauza faptului că nu era — astfel cum se pretindea — neutru din punct de vedere tehnologic. De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a prezentat o motivare inadecvată prin respingerea celui de al treilea motiv al cererii introductive. Tribunalul nu numai că a prezentat în mod inexact și a interpretat incorect respectivul motiv și argumentele privind motivarea contradictorie a deciziei atacate, ci, în plus, nici nu a examinat aceste argumente și, în consecință, le-a respins ca neîntemeiate.

4. În ultimul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat articolul 14 din Regulamentul nr. 659/1999⁽¹⁾ prin faptul că nu a considerat că viciile deciziei atacate privind avantajul economic pretins a fi fost conferit fac de fapt imposibilă recuperarea ajutorului de stat invocat, încălcându-se principiul securității juridice. Decizia atacată a fost așadar lipsită de o cale de atac eficientă și transparentă, precum și de o metodologie de remediere pertinentă. În plus, Tribunalul a interpretat incorect motivele invocate de recurentă în această privință și a săvârșit o eroare de drept considerând că decizia atacată permitea restabilirea situației anterioare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Regatul Unit) la 18 august 2010 — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA

(Cauza C-412/10)

(2010/C 301/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Queen's Bench Division)